

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos un Porto Carras AE sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) tiesāšanās izdevumus;
- 3) Grieķijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 114, 20.4.2013.

Vispārējās tiesas 2014. gada 26. marta rīkojums – Adoriso u.c./Komisija**(Lieta T-321/13) ⁽¹⁾****Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Krīzes laikā bankām piešķirtais atbalsts — SNS Reaal un SNS Bank rekapitalizācija — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Ekspropriācija no subordinēto obligāciju turētājiem — Intereses celt prasību neesamība — Tiesību celt prasību neesamība — Acīmredzama nepieņemamība**

(2014/C 159/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Stefania Adoriso (Roma, Itālija) un 363 citi prasītāji, kuru uzvārdi ir uzskaitīti rīkojuma pielikumā (pārstāvji – F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani un D. Contini, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn un P.-J. Loewenthal)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisija 2013. gada 22. februāra Lēmumu C(2013) 1053, galīgā redakcija, attiecībā uz valsts atbalstu SA.35382 (2013/N) – Nīderlandes Karaliste – SNS Reaal 2013. gada glābšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) Stefania Adoriso un 363 pārējie prasītāji, kuri ir minēti pielikumā, atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 233, 10.8.2013.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-15/10 Andres u.c./ECB 2014. gada 21. februārī iesniedza Carlos Andres un 150 citi prasītāji**(Lieta T-129/14 P)**

(2014/C 159/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Carlos Andres un 150 citi prasītāji (Frankfurte pie Mainas, Vācija) (pārstāvis – L. Levi, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-15/10;
- tā rezultātā apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumus pirmajā instance un tādejādi:
 - atcelt algas aprēķina paziņojumus par 2009. gada jūniju, ciktāl ar šiem algas aprēķina paziņojumiem attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem pirmo reizi ievieš pensijas režīma reformu, par ko 2009. gada 4. maijā lēmusi Padome, kā arī atcelt šādā pašā apmērā visus vēlākos algas aprēķina paziņojumus, kā arī nākamās pensijas aprēķina paziņojumus;
 - ciktāl nepieciešams, atcelt lēmumus noraidīt pārskatīšanas lūgumus (“administrative review”) un iekšējās sūdzības (“grievance procedure”), lēmumus, kas ir datēti attiecīgi ar 2009. gada 28. augustu un 17. decembri;
 - tādejādi:
 - piespriet atbildētājam samaksāt starpību starp darba samaksu un pensiju, kas izriet no iepriekš minētā Padomes 2009. gada 4. maija lēmuma, salīdzinājumā ar to, ja tiek piemērots iepriekšējais pensijas režīms; šai darba samaksas un pensijas starpībai ir pieskaitāmi nokavējuma procenti no 2009. gada 15. jūnija un turpmāk no katra mēneša 15. datuma līdz samaksai pilnībā; nosakot šos procentus ECB likmes līmenī, tai pieskaitot 3 punktus;
 - piespriet atbildētājam samaksāt atlīdzinājumu un procentus par kaitējumu, kas nodarīts pirktspējas zuduma dēļ; novērtējot šo pirktspēju *ex aequo et bono*, un provizoriski 1 % apmērā no katra apelācijas sūdzības iesniedzēja ikmēneša darba samaksas;
 - piespriet ECB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Nodarbinātības kārtības III pielikuma 6.8. punkta pārkāpums, tiesiskuma principa un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums un Civildienesta tiesas Reglamenta 35. panta 1. punkta e) apakšpunkta pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Uzraudzības komitejas kompetences pārkāpums, Nodarbinātības kārtības III pielikuma pārkāpums un Uzraudzības komitejas mandāta pārkāpums, kā arī labas ticības principa pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Personālkomitejas un Uzraudzības komitejas konsultēšanās tiesību pārkāpums, labas ticības principa pārkāpums, Nodarbinātības kārtības 45. un 46. punkta pārkāpums, Protokola par vienošanos par attiecībām starp ECB Direktorātu un Personālkomiteju pārkāpums, Nodarbinātības kārtības III pielikuma un Uzraudzības komitejas mandāta pārkāpums, kā arī lietas materiālu sagrozišana.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Pensiju plāna 6.3. punkta pārkāpums, 2009. gada 4. maija lēmuma pamatojuma pārbaudes pārkāpums, lietas materiālu sagrozišana un labas finanšu pārvaldības principa pārkāpums.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots acīmredzamas kļūdas vērtējumā un lietas materiālu sagrozišanas pārbaudes pārkāpums.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums, pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums, lietas materiālu sagrozišana un pierādījumu [savākšanas] pārkāpums.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvota atšķirības neievērošana starp līgumiskām darba attiecībām un likumiskām darba attiecībām, darba attiecību pamatnosacījumu pārkāpums un Direktīvas 91/533 (¹) pārkāpums.

8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots *acquis* tiesību pārkāpums.

⁽¹⁾ Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīva 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (OV L 288, 32. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. decembra spriedumu lietā F-117/11 Teughels/Komisija 2014. gada 21. februārī iesniedza Catherine Teughels

(Lieta T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Catherine Teughels (Epepegem, Beļģija) (pārstāvis – L. Vogel, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt pārsūdzēto spriedumu, ko Eiropas Savienības Civildienesta tiesa 2013. gada 11. decembrī taisījusi plēnuma sēdē, kas paziņots pa faksu 2013. gada 11. decembrī un ar ko ir noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzējas 2011. gada 8. novembra prasība;
- izskatot apelācijas sūdzības iesniedzējas Civildienesta tiesā celto prasību pēc būtības, atzīt to par pamatotu un līdz ar to atcelt lēmumus, kas ir tās priekšmets;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, pamatojoties uz Reglamenta 87. panta 2. punktu, tostarp nepieciešamos tiesvedības izdevumus, it īpaši dzīvesvietas, ceļa un uzturēšanās izdevumus, kā arī advokātu honorārus saskaņā ar Reglamenta 91. panta b) punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta un minēto Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 26. panta 1. un 4. punkta pārkāpums, iegūto tiesību neievērošana, kā arī tiesiskās noteiktības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principa pārkāpums un pamatojuma neesamība. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka:
 - Civildienesta tiesa (CDT) ar atpakaļejošu spēku ir piemērojusi 2011. gadā pieņemtos Vispārīgos īstenošanas noteikumus attiecībā uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. pantu saistībā ar pensijas tiesību pārskaitīšanu, nolemjot, ka, lai noteiktu izdienas gadus, kas saskaņā ar Kopienų pensiju režīmu atbilst apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesību uz pensiju aktuārajam ekvivalentam atbilstoši Beļģijas pensiju sistēmai, iecelējinstītūcija tiesiski varēja piemērot 2011. gada Vispārīgos īstenošanas noteikumus tādēļ, ka šo noteikumu spēkā stāšanās brīdī apelācijas sūdzības iesniedzējas situācija neesot bijusi “pilnībā izveidojusies” atbilstoši 2004. gada Vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem, jo viņa nebija piekritusi iepriekš iesniegtajam piedāvātajam aprēķinam, lai gan pieteikums par pensiju tiesību pārskaitīšanu tika iesniegts 2009. gada novembrī un, attiecīgi, apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesības šajā brīdī bija galīgi noskaidrojušās, un līdz ar to tās bija jānosaka, pamatojoties uz 2004. gada Vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem;
 - CDT nav juridiski pamatojusi savu vērtējumu un nav paskaidrojusi, kādu iemeslu dēļ izskatāmajā lietā būtu jānoraida Civildienesta noteikumu normas, uz kurām apelācijas sūdzības iesniedzēja atsaucās sava prasības pieteikumā pirmajā instancē, un tajās ietvertie tiesību principi.